

ප්‍රාදේශීය සභා මැතිවරණ: අපට කළ හැක්කේ කුමක්ද?

ප්‍රාදේශීය සභා විසුරුවා හැර ඇත. තව දෙමසකින් පමණ මැතිවරණ පැවැත්වෙනු ඇත. මේ සම්බන්ධව ජනතාවට හා ජනතා සංවිධාන වලට කළ හැක්කේ කුමක්ද? පෙර මැතිවරණ වලදී සිදුවූවාක් මෙන් මෙම ප්‍රාදේශීය සභා මගින් කුමක් කළ යුතුද? යන්න එතරම් දුරට දැනගැනීමට හිතා බැලීමට හෝ සාකච්ඡා කිරීමට ජනතාවට එතරම් අවස්ථාවක් නොලැබෙනු ඇත. මෙම මාතෘකාව ගැන එතරම් ඵලදායක සාකච්ඡාවක් සිදු නොවනු ඇත. සැබෑ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ක්‍රියාත්මකවනු සඳහා ජනතාවට, ඡන්ද දායකයින්ට තමන් ගේ සැලසුම් සකස් කිරීමටත්, ඒ සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කරන බවට විශ්වාසය තැබිය හැකි නියෝජිතයින් තෝරා පත් කරගැනීමටත් අවස්ථාවක් තිබිය යුතුය. ඡන්ද දායකයින්ගේ සැලසුම් ක්‍රියාවට හැඟීමට උපරිම උත්සාහය දරන බවට විශ්වාසය තැබිය හැකි අපේක්ෂකයින් තෝරාගත හැකි විය යුතුය.

ජනතාව තමන්ගේ සැලසුම් සකස් නොකළහොත්, ඔවුන්ට තමන්ට උචිත මොනවාදැයි අපේක්ෂකයින් වෙත කියා සිටීමේ හැකියාවක් නැත. විස්තරාත්මක සැලසුම් නොමැතිව කරන ඉල්ලීම් වලින් සිදුවන්නේ හිස් පොරොන්දු ලබාගැනීම පමණි. පොරොන්දු කොතරම් කඩකරනු ලැබ ඇත්ද යත්, ජනතාව තුළ පොරොන්දු ගැන විශ්වාසයක් නැත. ඒවා ක්‍රියාත්මක කරනු ඇතැයි බලාපොරොත්තුද නැත. එබැවින් ඔවුහු තමන් ඡන්දයෙන් තෝරා පත්කරගනු ලැබූ නියෝජිතයින්ගේ අතවැසියන් හෙවත් යටත් වැසියන් බවට පත් වෙති. එවිට ඔවුන් කරන දෑ දකින්නේ තමන් වෙත දැක්වූ විශේෂ සේවාවක් ලෙසිනි. මෙම තත්ත්වය විසින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කොතෙක් පිරිහීමට ලක්කොට තිබේද යත් අද අපට කිසිදු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් තිබේද? යන්න පවා ප්‍රශ්න කළ යුතුව ඇත.

මෙම තත්ත්වයන් යටතේ ප්‍රාදේශීය සභා ඡන්දය විශේෂයෙන් ප්‍රයෝජනවත් ඡන්දයක් විය හැක. ඊට හේතුව වන්නේ ප්‍රාදේශීය සභා බල ප්‍රදේශය කුඩා පරිමාණ වන නිසා ජනතාවට මුහුණ දෙන දුප්පත්කම විරැකියාව, ආහාර සුරක්ෂිතතාවය නොමැති වීම සහ ඉතා ඉහළ හා ඉහළ යන මිලක් අත්පාවය ආහාර සඳහා ගෙවීමට සිදුව තිබීම, සෞඛ්‍ය සම්පන්න හා පෝෂ්‍යදායක ආහාර ලබාගත නොහැකි වීම, දැරිය හැකි මිලට සෞඛ්‍ය සේවා ලබාගත නොහැකි වීම ආදී ජනතාව මුහුණදෙන ප්‍රධානතම ගැටලු දෙස බලන කළ ශ්‍රී ලංකාවේ අපි ජීවත්වන තත්ත්වයන් යටතේ ජනතාවට මේ බොහෝමයක් ප්‍රශ්න සඳහා ඵලදායක විසඳුම් තමන්ටම සකසාගැනීමේ හැකියාව ඇති බවත්, ඉතා අඩු වියදමින් හෝ කිසිදු වියදමකින් තොරව එම විසඳුම් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි බවත් පෙනේ.

මේ බව රජය විසින් පවා දියත් කොට ඇති ඇතැම් ප්‍රධාන යෝජනා ක්‍රම වලින් පිළිගෙන ඇත. එහෙත්, ඒ ඇතැම් යෝජනා ක්‍රම නිසි පරිදි සැලසුම් කිරීම හෝ ක්‍රියාත්මක කිරීම සිදු නොවන නමුත්, ඒවා සඳහා විශාල මුදල් සම්භාරයක් වෙන්කරනු ලැබ ඇත. රජය මගින් ප්‍රකාශයට පත්කො ඇති, "අපි වචමු, රට නගමු", "ගැමි දිරිය", "මග නැගුම", "ගම නැගුම" ආදී වැඩසටහන් බොහෝමයක න්‍යායිකව කියැවෙන්නේ ජනතාව විසින්, ග්‍රාමීය ප්‍රජාවන් විසින් විවැනි සැලසුම් සකස්කිරීමේ වගකීම ගත යුතු බවයි. එහෙත්, අප තුළ අවකාශව එබඳු සැලසුම් සකස් කිරීමට ජනතාව සහනාභී කරගැනීමේ පුරුද්දක් නොමැති හෙයින් ඒවා අවසානයේ දී දේශපාලනඥයින්ගේ අතට හෝ නිලධාරීන්ගේ අතට පත්වන අතර, ඔවුන් විසින් තමන්ගේ සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කරති. නැතිනම් කිසිදු සැලසුම් කිරීමක් සිදුනොවේ. සිදුවන්නේ සම්පත් ගසාකෑම හෝ නාස්තිය පමණි. ඇතැම් අවස්ථාවලදී ජනතාව විසින් සකස් කොට ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබ ඇති ඇතැම් වැඩසටහන් වල අත්දැකීම් අනුව දැන් ඒවා නිසි සැලසුම් බවට ගොඩනගා, අඩු මූල්‍ය සම්පත් සහිතව ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ හැකියාව ඇත. ඒවායේ ප්‍රතිඵල හා ප්‍රතිලාභ ජනතාව අතම රැඳෙන පරිදි ඒවා ක්‍රියාත්මක කළ හැකිව ඇත.

අද බොහෝ සංවිධාන (ඉඩම් හා කෘෂිකර්ම ප්‍රතිසංස්කරණ ව්‍යාපාරය ඇතුළුව) විසින් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන පාරිසරික කෘෂිකර්ම වැඩසටහන් මීට හොඳ නිදසුනකි. මෙහි ප්‍රවේශය වන්නේ සෑම බිම් කැබැල්ලක්ම සොබාදහම විසින් නොමිලයේ ලබාදෙන ප්‍රතිලාභ ඉහළම මට්ටමින් ලබාගත හැකිවන පරිදි සැලසුම් කිරීමයි. එහි පියවර ඉතා සරළය. ඒවා කුඩා ගොවීන්ට ඉතා පහසුවෙන් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි පියවරයන් ය.

ප්‍රථමයෙන්, පස සෝදා පාළුවීම වැලැක්විය යුතුය. කුඩා බිම් කැබැල්ලක මෙය කුඩා පස්වැටි දැමීමෙන් හෝ ග්ලිසිසිරියා වැටවල් වැටීමෙන් කළ හැක. විය සෝල්ට් වැටි (SALT) ක්‍රමයට කළ හැක. පස සෝදා පාළුවීම වැලැක්වීමෙන් මතුපිට පස ආරක්ෂා වේ. ඒ පස පසෙහි සමස්ත සාරවත් භාවයේ වැදගත්ම කොටස වේ. තවත් වැදගත් අවශ්‍යතාවයක් වන්නේ මතුපිට පස ආස්තරණ මගින් ආවරණය කොට තැබීමයි. විය කළ යුත්තේ දිරාපත්වන කාබනික කොළ රොඩු ආදියෙනි. මෙය උපරිම මට්ටමට කළ යුතුය. මේ මගින් ද පස පලයෙන් හා සුළඟින් සෝදා පාළුවීම වලක්වාලන අතර එයින් පසෙහි ක්ෂුද්‍ර ජීවී ක්‍රියාකාරීත්වයට උපකාර වෙයි. ඒ මගින් පසෙහි

තෙතමනය ආරක්ෂා කරන අතර, වියලීම අඩුකරයි. මේ මගින් බාහිර රසායනික පොහොර යෙදවීමේ අවශ්‍යතාවය වලක්වාලයි. ඒ මගින් වල් පැළෑටි පැන නැගීම ද බෙහෙවින් අඩුකරයි. අද රසායනික පොහොර වල ඉතා අධික මිල ගණන් දෙස බලන කළ මෙය අතිවිශාල මුදල් ඉතිරියකි. මෙසේ පසේ සාරවත් භාවය වැඩි දියුණු කිරීම තවත් දියුණු කළ හැකි මාර්ගයක් වන්නේ සත්ව පොහොර, ගොම, ගව මුත්‍රා, එළු පොහොර, කුකුල් පොහොර ආදිය යෙදීමයි. මේ සඳහා කිසිදු වියදමකින් තොර ක්‍රමයක් ලෙස "ජීවමෘත" යෙදීම කළ හැක. එම ජීවමෘත යෙදීම "කිසිදු වියදමකින් තොර ස්වභාවික කෘෂිකර්මය" (ZERO BUDGET NATURAL FARMING) යන ක්‍රමයන්හි දී භාවිත කරනු ලබයි. "ජීවමෘත" යනු ගොම, ගවමුත්‍රා, කුකුළු ධාන්‍ය පිටි, යම් ප්‍රමාණයක් හකුරු හෝ පොල්වතුර සහ අවටින් ලබාගත් ක්ෂුද්‍ර ජීවීන් සහිත පස් අනුරක් හා ජලය නිශ්චිත ප්‍රමාණවලට ගෙන ජලය සමග මිශ්‍ර කොට දින 2ක් භාජනයක පැසෙන්නට ඉඩ හැරීමෙන් සාදාගන්නා සරළ මිශ්‍රණයකි. මෙහි සිදුවන්නේ අතිවිශාල ප්‍රමාණයක්, ඒ ස්ථානයට සුදුසු ක්ෂුද්‍ර ජීවීන් බෝකර ගැනීමයි. මේ මිශ්‍රණය ගස්වල මුල් පෙදෙසට එකතු කරනු ලැබේ. මෙය කුඹුරු ගොවිතැන්ද කළ හැක්කකි. මේ මිශ්‍රණය මසකට වරක් හෝ දෙකක් යෙදීම ප්‍රමාණවත් වේ. මේ මගින් ක්ෂුද්‍ර ජීවීන් විසින් පසෙහි සාරවත් භාවය ගසට උරාගත හැකි ලෙස සකස් කිරීම කරදෙයි.

දෙවන පියවර වන්නේ හැකිතරම් ගස් ප්‍රමාණයක් සිටුවීම යි. ඒ ගස් එක්, එක් ස්ථරයන්ට උස යන ඒවා ලෙස තෝරා ගැනීමෙන් හිරු එළිය ගස් වලින් උරාගැනීම උපරිම මට්ටමට වැඩිකර ගත හැක. එසේ උරාගැනීමෙන් ගසට අවශ්‍ය ආහාර වැඩිම ප්‍රමාණයක් නිපදවේ. ඒ ආහාර සෙසු ගස් වලට ද, සතුන්ට ද, මිනිසුන්ට ද ආහාර සපයයි. වයස්ගත වන, දිරාපත් වන කොළ, අතු රිකිලි හා වෙනත් කාබනික ද්‍රව්‍ය හැකි තරම් වැඩි ප්‍රමාණයක් ප්‍රතිවක්‍රීකරණය කිරීමෙන් පසට සාරවත් භාවය (පොහොර) වැඩි ප්‍රමාණයක් ලබාදෙයි. ග්ලිබ්සීරියා වැනි ගස් හිටුවීමෙන් ජීව වැර හදාගැනීම මගින් පොහොර, සත්ව ආහාර හා ඉන්ධන දැව සපයා ගත හැක. මෙම දැව මගින් දැන් විදුලිය සපයන නිපදවන ක්‍රම ඇත. ඒ ඩෙන්ඩ්‍රෝ බලශක්තිය නිපදවන ක්‍රමයයි. මේ ක්‍රමය බලශක්තිය ඉපදවීමේ ඉතාම ලාභදායක හා හිතකර ක්‍රමයක් ද වේ. ගෙදර දොරේ පාවිච්චිය සඳහා ඉන්ධන (දර) නිපදවීමද මේ මගින් කළ හැක. එය වායුගෝලයට CO₂ එකතු කිරීමද ඉතා අඩුවෙන් කරයි. දැව දහනය කිරීමෙන් නිකුත්වන CO₂ වායුව නැවත ගහට උරාගන්නා හෙයිනි.

පාරිසරික ගොවිතැන්ද දී රසායනික කෘෂිකර්මය, වල්නාශක හා රසායනික පොහොර භාවිත නොකෙරේ. මේවා අත්හරිනුයේ ආහාරයට, ජලයට, පසට හා පරිසරයට රසායනික විෂ එකතු වීම වැළැක්වීම සඳහා පමණක් නොව, සෞඛ්‍යදායී ස්වභාවික වක්‍රයට අවහිර වීම වැළැක්වීම ද සඳහාය. එම ස්වභාවික වක්‍රය ක්‍රියාත්මක වීම ශාකයක වැඩීමට බෙහෙවින් අවශ්‍යවන්නකි. රසායනික කෘෂිකර්මය මගින් මරාදමනු ලබන්නේ අහිතකර කෘෂි පමණක් නොව හිතකර කෘෂිද වේ. ඒ මගින් සිදුවන්නේ ස්වභාවික කෘෂි පාලනයට බාධා පැමිණවීමකි. ඒ මගින් රසායනික විෂ යෙදීම අවශ්‍ය කරන අතර අනවශ්‍ය අධික වියදමක් ද දැරීමට සිදුවේ. තදබල රසායනික කෘෂිකර්මය විසින් වඩාත් ශක්තිමත් ඔරොත්තු දෙන පළිබෝධකයින් බිහිකරන බව දැන් සොයාගෙන ඇති සත්‍යයකි. ඒ මගින් කෘෂි හානි වැඩිවීම මිස අඩුවීමක් සිදු වී නැත. එලෙසම රසායනික පොහොර යෙදීමෙන් ක්ෂුද්‍ර ජීවීන්ගේ ස්වභාවික ක්‍රියාකාරිත්වය අඩපණ කෙරේ. ඒ අනුව ක්‍රමක්‍රමයෙන් රසායනික පොහොර බාහිරින් යෙදීම වැඩිකිරීමට සිදුවේ. අවසානයේ දී පස හානියට ලක්කොට පසේ ජීවය මරා දමයි.

ගස්, පැළෑටි හා ශාක විවිධාංගීකරණය හැකිතරම් වැඩිකිරීම ද තවත් අවශ්‍යතාවයකි. ඒ මගින් පළිබෝධ හානි අඩුකරන අතර පස ද වැඩියෙන් සාරවත් කරයි. බෝග වඩා ස්ථාවර වේ. ශාක වලට රෝග බෝවීම හා පැතිරීම අඩුකිරීමේ වඩාත් ඵලදායක ක්‍රමය වන්නේද විවිධත්වය වැඩි කිරීමයි. ඒ මගින් මිනිසුන්ටද වඩාත් විවිධ ආදායම් මාර්ග හා ඵලදායකත්වයන් ලබාදෙයි.

ගම් මට්ටමේ/ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ සැලසුම් කිරීම.

ගම් මට්ටමේ හෝ ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ සැලසුම් කිරීමේ දී වෙනත් වාසිදායක තත්ත්වයන්ද ඇති වේ. කුඩා බිම් කැබලිල්ලකින් නිපදවිය හැකි දේ, පවුලක අවශ්‍යතා ප්‍රමාණවත්ව සපයාදීමට අපොහොසත් විය හැක. එහිදී පොකුරු ක්‍රමයේ සැලසුම් ක්‍රමයක් අනුගමනය කිරීමෙන් ගමක හෝ යම් ප්‍රදේශයක සමස්ත නිෂ්පාදනය බෙහෙවින් ඉහළ නැංවිය හැකිය. අප විසින් හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ, කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ හා රටේ වෙනත් ප්‍රදේශවල සැබවින්ම ක්‍රියාත්මකකොට ඇති විදහා දැක්වීම් (නිදසුන්) වලදී ගමක සමස්ත නිෂ්පාදනයේ එකතුව බෙහෙවින් විශාල වේ. ගමක ප්‍රජාව එක්ව නිෂ්පාදනය කිරීමෙන් සාමූහිකව අලෙවිකිරීම සඳහා ප්‍රමාණවත් අතිරික්තයක් නිපදවිය හැක. එසේ සාමූහිකව අලෙවි කිරීමෙන් ලබාගත හැකි ආදායම එක් එක් පවුල තනි තනිව තම නිෂ්පාදන අලෙවිකිරීමෙන් ලබාගන්නා ආදායම් වල එකතුවට වඩා බෙහෙවින් ඉහළ විය හැක. නිදසුනක් වශයෙන් යම් ගමක පවුල් 100 ක් සිටි නම්, ඔවුන්ගේ ගෙවතු වල අඹ ගස් 2 බැගින් වැවීමෙන් ඒ ගමෙහි අඹ ගස් 200 ක අස්වැන්න

එකවිට අලෙවිකරන්නේ නම් තනි තනිව අඹ ගස් 2 අස්වැන්න විකිණීමට වඩා හොඳ වෙළෙඳපොලක් ලබාගත හැක. හොඳ මිලක් සඳහා කේවල් කිරීමට ද හැකිවේ. චලවලු හා වෙනත් ආහාර බෝග සඳහා ද මෙය කළ හැක.

තම දැනුම, ශ්‍රමය, බීජ සහ පැල, උපකරණ හා අත්දැකීම් බෙදාහදා ගැනීමද තවත් වාසියකි. පස සංරක්ෂණය, ජල පෝෂක ප්‍රදේශ සංවර්ධනය ආදිය ද මෙබඳු සැලසුම් කිරීමක දී වඩා හොඳින් කළ හැකිවේ.

සැලසුම් කරන්නේ කෙසේද?

ගමකට සැලැස්මක් සැකසීමේ දී ගමේ කණ්ඩායමකට ඉක්මනින් පහත සඳහන් දත්ත රැස්කළ හැකිවේ. ගමේ ජනගහනය හා පවුල් සංඛ්‍යාව, ගමෙන් ආවරණය වී ඇති මුළු ඉඩම් ප්‍රමාණය, දැනට ඉඩම් භාවිත කොට ඇති අකාරය, ගම්වාසීන් විසින් දැනට බිම් කැබලි කීයක් වගා කොට තිබේද? ගමේ කොතරම් වගා නොකළ ඉඩම් තිබේද? ගමේ ජල පෝෂක ප්‍රදේශය දියුණු කිරීමට අවශ්‍ය සැලසුම් මොනවාද? ජල මාර්ග වල කුමන වැඩි දියුණු කිරීම් අවශ්‍යද? වන ආවරණය වැඩි දියුණු කළ හැක්කේ කෙසේද? ආදී වශයෙන්.

එබඳු සමස්ත තොරතුරු (දත්තයන්) එක් රැස්කළ පසුව ඊළඟට කළ හැක්කේ එක් එක් පවුල් විසින් වෙන වෙනම වගා කරනු ලබන බිම් කොටස් සැලසුම් කිරීම ය. මෙය වඩාත් හොඳින් කළ හැක්කේ එම බිම් කැබලිලෙහි සිතියමක් ඇඳීමෙනි. එය බැවුම් සහිත ඉඩමක් නම් සමෝච්ච රේඛා අනුව පස සංරක්ෂණය කිරීම සඳහා වැටි යෙදිය යුත්තේ කුමන තැන් වලද? කෙසේද? ජීව වැටවල් යෙදීම කළ හැක්කේ කොයි ස්ථානවලද? කුමන ශාක යොදාගත හැකිද? ආදී කරුණු එක් එක් පවුල විසින් සැලසුම් කළ හැකිවේ. ඊළඟට දැනට ඉඩම් ඇති ප්‍රයෝජනවත් බහුවාර්ෂික බෝග ලකුණු කිරීම කළ යුතුය. ඒවා ආරක්ෂා කළ යුතුය. අලුතින් කුමන වර්ග වල ශාක, කුමන ස්ථානවල පැළ කළ යුතුද යන්න සැලසුම් කොට, ඒවා සිතියමෙහි ලකුණු කළ හැකිවේ. ඒවා ලකුණු කරද්දී ඒවායේ ස්ථාන තීරණය කළ යුත්තේ ඒ, ඒ ගස් කුමන ස්ථරයන්ට (උස මට්ටම්වලට) හැදෙන්නේ ද යන්න සිතා බැලීමෙන් පසුවයි. ඒ තම වත්තට වැඩිම හිරු විලිය ප්‍රමාණයක් උරාගත හැකිවනු පිණිසය. ඒ අනුව එක් එක් වර්ගයට අයත් ශාක කොපමණ ප්‍රමාණයක් ගෙවත්තට අවශ්‍යද? ඒ ගමටම අවශ්‍යද? ප්‍රදේශයට අවශ්‍යද? යන්න ගණනය කළ හැක. ජල පෝෂක ප්‍රදේශය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහාත් වැසි ජලය රැස්කර ගැනීම සඳහාත්, පස්වැටි, ගල්වැටි, ජීව වැට ආදිය සඳහාත්, කෘෂි වන වගාවන් සඳහාත් සැලසුම් කළ හැක. කෘෂි වන වගාවන් සඳහාත් සැලසුම් කළ හැක. කෘෂි වන වගාවන් ඇති කළ යුත්තේ කුමන ස්ථානවලද යන්න සැලසුම් කළ යුතුය. එම ප්‍රදේශය පිහිටා ඇති කෘෂි පාරිසරික කළාපය අනුව, ඒ, ඒ, ප්‍රදේශ වල ඇතැම් වෙනස්කම් කළ යුතුවේ. නිදසුන් වශයෙන් කඳුකර ප්‍රදේශවල ඉහළ කඳුකරය කෘෂි වන වගාවන් බවට පත් කළ යුතුවේ. වඩා විශ්ලී ප්‍රදේශවල ජල පෝෂක ප්‍රදේශ ඇති කිරීම හා වැසි ජලය රැස්කර ගැනීම වඩා අවශ්‍ය වේ. වැව් ඉහත්තැවේ ජලය පොළොවට කාන්දු කරන, උරාගන්නා ක්‍රම අවශ්‍ය වේ. පස හේදී වැව ගොඩවීම වලකාලීම අවශ්‍යවේ.

දැනටමත් දේශීය වී වර්ග, ස්වභාවික ක්‍රමයට වගාකිරීමේ ඉතා සාර්ථක අත්හදා බැලීම් ඇත. ශ්‍රී වී වගාව, නව කැකුළුම ආදී පාරිසරික වී වගා ක්‍රම දැනටමත් ව්‍යාප්ත වෙමින් ඇත. මෙම අත්හදා බැලීම් මගින් ඔප්පු වී ඇති කරුණක් නම් නිෂ්පාදන වියදම බෙහෙවින් අඩුකිරීමටත්, පස දියුණු කිරීමේ ක්‍රම භාවිතා කිරීමෙන් අස්වැන්න වැඩිකරගත හැකි බවටත්, කෘෂි භාගි ස්වභාවික පාලනය මගින් අඩු කළ හැකි බවටත් ඔප්පු වී ඇත. දැනට වී ගොවීන් සඳහා දෙනු ලබන රසායනික පොහොර සහනාධාරය, රු 6,000 පොහොර බැගේ එකක් රු 350 බැගින් දෙනු ලබන හෙයින් කුඹුරු අක්කරයකට දෙන සහනාධාරය රු 5,650 x 3 = රු 16,950 කි. මේ මුදල සාමාන්‍ය දේශීය ගවයෙකු මිලයට ගැනීමට ප්‍රමාණවත් වේ. එබඳු දේශීය ගවයෙකුගෙන් දිනකට ගන්නා ගොම කිලෝ 10 ක් පමණ හා ගව මුත්‍රා ලීටර් 5 ක් පමණ ප්‍රමාණය අක්කරයකට දිනකට අවශ්‍ය "ජීවාමෘත" ප්‍රමාණය නිපදවා ගැනීමට ප්‍රමාණවත් ය. එය යෙදිය යුත්තේ මසකට වරක් හෙයින්, එය අක්කර 30 ක් මනා ලෙස පෝෂණය කිරීමට ප්‍රමාණවත් වේ. මේ අනුව ජාතික ආර්ථිකයට ද, පසේ සාරවත් භාවයට ද, ආහාර වල සෞඛ්‍යසම්පන්න භාවයට ද කෙරෙන එකතුව අති විශාල ය. මෙය ගණනය කිරීම රටේ විභාගයන්ට මහත් තෘප්තියක් ගෙනෙනු ඇත.

ජාතික ආර්ථිකය නංවාලීම මෙන්ම, අහිත කර ආහාර, විෂ මිශ්‍ර ජලය, පස හා පරිසරය නිසා ඇතිවන රෝගාබාධවල බිහිසුණුකම දෙස බලන කළ මෙය මහත් වරප්‍රසාදයකි. මේ මගින් ග්‍රාමීය හා නාගරික ජනතාවට ලබාගත හැකි ආහාර විවිධත්වය හා මිල අඩුවීම, රටේ ප්‍රචලිතව පවත්නා දුරුවන්නේ මන්ද පෝෂණය හා මව්වරුන්ගේ රක්තහීනතාවය හා බර අඩු දුරුවන් ඉපදීම වලකාලිය හැකි හොඳම මාර්ගය මෙයයි. මන්ද පෝෂණය හා රක්තහීනතාවය අතිවිශාල ප්‍රමාණයක් වතුකරයේ ජනතාවද, ගම්බද හා නාගරික ජනතාව ද ගොදුරු කොට ගෙන ඇත.

දැනට ආහාරවල මිල ගණන් අතිවිශාල ලෙස උත්සන්න වී ඇති ආකාරයත්, රසායනික පොහොර, කෘමිනාශක ආදියෙහි මිල තව තවත් ඉහළ යාමට ඇති ප්‍රවණතාවයත්, ජාත්‍යන්තරව ආහාර මිල වැඩිවීමත් දෙස බලන කළ ආහාර සම්බන්ධව මෙබඳු ප්‍රවේශයක් අනුගමනය කිරීම අත්‍යවශ්‍යව ඇත. රජය ‘‘අපි වඩමු, රට නගමු’’ වැඩසටහන දියත් කළේ මෙම අවබෝධයෙන් යුතුවය. එහි ප්‍රකාශිත අරමුණ වූයේ රටපුරා ගෙවතු 40 ලක්ෂයක් පිහිටුවීම ය. එහෙත් සැලසුම් කිරීමේ දුබලතාවය හා ක්‍රියාත්මක කළ යුතු නිවැරදි කෘෂිකර්මය කුමක්ද? යන්න ගැන අවබෝධයක් නොතිබීම හේතුවෙන් මේ වැඩසටහනත් ඒ තරම් සාර්ථක වූයේ නැත.

අධ්‍යාපනය හා සෞඛ්‍යය සැලසුම් කිරීම

මීට සමගාමීව ගැලපෙන සැලසුම් කිරීම් කළ හැකි තවත් වැදගත් ක්ෂේත්‍ර දෙකක් වන්නේ අධ්‍යාපනය හා සෞඛ්‍යය යි. සියලු දෙමාපියෝ තම දරුවන්ට විශ්වවිච්චල මට්ටමේ උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබා දී කෘෂිකර්මයෙන් පිට රැකියා සලසාදීමට කැමති වෙති. පාසල් යන ළමුන් සංඛ්‍යාව 40 ලක්ෂයකට අධිකය. බොහෝ අය අතරමැදි ඇද හැලෙන අතර අවසානයේ දී වසරකට 250,000 පමණ සිසු සිසුවියන් උසස් පෙළ විභාගයට පෙනී සිටිති. පසුගිය වසර වල 119,000 ක් විශ්වවිච්චලයට ඇතුළත් කරගැනීමට සුදුසු ලකුණු ලබා විභාගය සමත් වූහ. එහෙත් විශ්වවිච්චලයට ඇතුළත් කරගත හැකිවූයේ 17,000 ක් පමණි. එනම්, ඉතාම බුද්ධිමත්, වෙහෙසි පාඩම් කළ ළමුන් ලක්ෂයකට අධික සංඛ්‍යාවක් අතහැරී ලබයි, අතරමං කෙරේ. වරින් වර තරුණ කැරළිකාරීත්වයට හේතුවන්නේ මෙම තත්ත්වයයි. මෙම සමාජ අර්බුදය විසඳිය හැකි එක් මාර්ගයක් වන්නේ මෙම තරුණ ජනතාව ප්‍රමාණවත් ආකර්ශනයකින් යුත්, ප්‍රමාණවත් ගරුත්වයකින් යුත් ජීවන මාර්ග සැකසිය හැකි උපාය මාර්ගයක් ගොඩනගා ගැනීමයි. ඒ මාර්ගය ඔවුන්ගේ අව්‍යාජ ආශාවන් තෘප්තිමත් කළ හැකි විය යුතුය.

අප මෙතෙක් විස්තර කළ ක්‍රියාමාර්ගය, මුළු රටම වඩා නිරෝගී වඩා ඵලදායක කළ හැක්කකි. විය විසින් සොබාදහම හා මිනිසා අතර මිතුරු සබඳතාවයක් ගොඩනගන අතර එහිදී මිනිසා විසින් තම තෘෂ්ණාව හා රැස්කිරීම සඳහා සොබාදහම විනාශකාරී ලෙස කොල්ලකන්නේ නැත. විය බෙහෙවින් ආකර්ශනීය ව්‍යාප්ත කළ ප්‍රවේශයක් වන අතර, දුප්පත්කම, පරිසර විනාශය, මිනිසුන් සතු නිර්මාණාත්මක හැකියාව විනාශ කිරීම ආදිය මග හැරේ. ගෝලීය උණුසුම වැඩිවීම හා පාරිසරික විපර්යාස වැනි ප්‍රශ්න වලට එහි ඇත්තේ අතිවිශාල විසඳුමකි. මෙවැනි දැවැන්ත පරිවර්තනයක් රටේ ක්‍රියාවට නැංවීම සඳහා තරුණ/තරුණියන් උපයෝගී කොටගැනීම තරුණයින්ගේ ඉමහත් තෘප්තියට හා ගෞරවයට හේතුවනු නියතය. කෙසේ වුවද, ඔවුන්ට තම පෞද්ගලික ජීවිත සඳහා ද යම් ප්‍රමාණවත් ආදායමක් ලැබීම අවශ්‍ය වේ. ඒ මගින් නවීකරණයේ හිතකර දෑ පාවිච්චි කිරීමේ ඉඩකඩක් ද ලැබිය යුතුය.

අප සමාජයේ මෙම දැවැන්ත පරිවර්තනය දියත් කිරීම සඳහා විපර්යාසකාරකයින් ලෙස තරුණයින් පහසුවෙන් පුහුණු කළ හැකි වේ. අපගේ අත්දැකීම් අනුව බුද්ධිමත් තරුණයෙක්/තරුණියක් මසක් පමණ කෙටි කාලයකදී හෝ මාස කීපයක දී යම් ග්‍රාමීය ප්‍රජාවක්, විබදු පාරිසරික කෘෂිකර්මයේ මූලික ඉගැන්වීම් පුහුණු කිරීමට හැකි පුහුණු කරුවකු කළ හැකිය. ගම්බඳ මට්ටමේ හෝ නාගරික මට්ටමේ කුඩා ගෙවත්තකින් (අක්කර 1/4 පමණ) මසකට රුපියල් 3,000 ක පමණ අතිරේක ආදායමක් ඉපයිය හැකිය. මෙම ගෙවත්තට සතියකට වරක් පමණ පැමිණ උපදෙස් දෙන මෙම තරුණ උපදේශකයාට මසකට රු 300 ක පමණ මුදලක් එම අතිරේක ආදායමෙන් ලබාදිය හැකිනම් හෝ ගෙවතු 50 කට උපදෙස් ලබාදෙනහොත් ඔහුට මසකට රු 15,000 ක් ඉපයිය හැකිවේ. මෙහිදී රජයට ඔහු වෙනුවෙන් කිසිදු ගෙවීමක් කිරීමට සිදුනොවේ. මෙය කරන අතර ඔහුට/ඇයට පාරිසරික ගොවිතැන හා සම්බන්ධ විෂයයන් ගැන වැඩිදුර අධ්‍යාපනය, සතිඅන්ත පාඨමාලාවල දී ලබාදිය හැකිවේ. අවසානයේ දී ඔහුට සම්පූර්ණ සුදුසුකම් සහිත ව්‍යාපෘතියක්/විද්වතෙක් බවට පත්විය හැක. දැනටමත් මේ තත්ත්වය ලගාකරගත් උපදේශකවරු අප අතර සිටිති. මෙබඳු සතිඅන්ත පාඨමාලා පවත්වාගෙන ගිය හැකි රාශියක් ඇත. අවසානයේ දී ඔවුන් උපාධිධාරීන් හෝ ඩිප්ලෝමාධාරීන් බවට පත්විය හැක. මෙම පරිවර්තනය රටපුරා සෑම බිම් කොටසකටම කළයුතු හෙයින් එවැනි නිපුණ පුහුණු කරුවන් සංඛ්‍යාව වැඩිවන්නේ නැත.

සෞඛ්‍යය සැලසුම් කිරීම

සෞඛ්‍යය සම්බන්ධවද මෙවැනි ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක කළ හැකිවේ. අද සෞඛ්‍යය ඉතා වියදම් සහිත කාර්යයක් බවට පත්වී ඇත. ඖෂධ ඉතා මිල අධික ය, රෝහල් ගාස්තු ඉතා ඉහළය. වෛද්‍යවරුන්ගේ හා විශේෂඥයින්ගේ අය කිරීම් ද බෙහෙවින් ඉහළ ය. විබැවින් රටේ ජනගහනයෙන් අධිකට වැඩි සංඛ්‍යාවක් වන දුප්පත් ජනතාවට මෙම සෞඛ්‍ය සේවාවේ නිසි පහසුකම් ලැබිය නොහැකිව ඇත. විබැවින් රෝග වලක්වාලීම කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමුකරන සෞඛ්‍ය ක්‍රමයක් හා සේවාවක් රටට අත්‍යවශ්‍ය ය, බොහෝ සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්න ඇතිවන්නේ එක්කෝ ආහාර මදිකම නිසාය, නැතිනම් පෝෂණය මදිකම නිසාය, එසේ නැති නම් සෞඛ්‍යයට අහිතකර ආහාර ගැනීම නිසාය.

සෞඛ්‍යයට අහිතකර ජලය හා පරිසරය නිසාය. අපි දැනටමත් සාකච්ඡා කළ පරිදි මේ සියලු ප්‍රශ්න පාහේ බෙහෙවින් විසඳිය හැකි ක්‍රම ඉහත විස්තර කළ කෘෂිකර්ම හා පරිසර ප්‍රවේශය තුල ඇත. ආහාර නිෂ්පාදනය ඒ ආකාරයෙන් සකස් කළ යුතුය. මේ විවිධ පැති ගැන මනා අවබෝධයක් ජනතාවට ලබාදිය යුතුය. මේ තරම් රෝග පැතිරීයාමට එක් හේතුවක් වන්නේ බොහෝදෙනාගේ පෝෂණ උණුකාවයන් නිසා ශරීරයේ ප්‍රතිශක්තිය දුබලවීමයි. නැතහොත් ආහාර හා ජලයට අහිත කර රසායනික යෙදවුම් මිශ්‍රවීම නිසාය.

සෞඛ්‍යයෙහි තවත් වැදගත් පැත්තක් වන්නේ දේශීය/ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රම තුල ඇති ප්‍රචලිත දැනුම උපයෝගීකොට ගැනීමයි. එහි මූලික ප්‍රතිපත්තිය වන්නේ ශරීරයේ විවිධ පද්ධතීන් වල නිවැරදි සමතුලිත තාවයක් පවත්වා ගැනීමයි. එනම් ස්වසන පද්ධතිය (වා), ආහාර ජීර්ණ පද්ධතිය (පිත්) හා ස්නායු පද්ධතිය යි (සෙම). එය ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයෙහි හඳුන්වනු ලබන්නේ චලෙසිති. මෙම පද්ධතීන් අතර සමතුලිත භාවය බිඳ වැටුණු විට (තුන්දෝස් කිපීම) ශරීරයේ රෝගී වේ. රෝග ඇති කරන විශේෂ එවිට ශරීරය තුළ වර්ධනය වේ. ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයෙහි උගන්වනු ලබන්නේ ආහාර, ඖෂධ, ශාක හා ජීවන රටාවන් හැඩගැස්ම තුළින් ඒවායේ හිසි එකතුවක් මගින් යලිත් එම සමතුලිත තාවය ඇති කළ හැකි බවයි (දෝස සමනය කිරීම). මෙම ප්‍රවේශය සොබාදහම මත රඳාපවතී. වත්මන් බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයට වඩා බෙහෙවින් අඩු වියදම් ක්‍රමයකි. මේ දැනුම අපේ පැරණි සාමාන්‍ය ජනතාව අතර ප්‍රචලිතව තිබූ එකකි. සොබාදහමේ ප්‍රතිකාර ක්‍රමය යනු ගම් මට්ටමේ ක්‍රියාත්මක කළ හැකි වන අතර එය බොහෝ සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්න විසඳාගැනීමේ පහසු හා වලදායක ක්‍රමයකි. ආහාර පුරුදු වෙනස් කිරීම මගින් සෞඛ්‍ය දියුණුකිරීම ඉතා හොඳින් කළ හැක්කකි. මූලික ආයුර්වේද ක්‍රම පිළිබඳ විශේෂඥ දැනුම ඇති අය එක්රැස්කර සාමාන්‍ය ජනතාව දැනුවත් කිරීම, ආහාර හා ඖෂධ ශාක නිරෝගී භාවය සඳහා පාවිච්චි කිරීම ඉගැන්විය හැක. තම ගෙවතු වල හා ගම්බද ඉඩම් වල ඖෂධ ශාක වගා කිරීම දිරිගැන්විය යුතුය. පාරිසරික ගෙවතු වගාව පාසල් වල අධ්‍යාපන පාඨමාලා වලට ඇතුලත් කළ හැකි වේ. එය පාසලේ ගෙවත්ත තුළ ක්‍රියාත්මක කළ හැකිය. මේ මගින් ළමුන්ගේ අධ්‍යාපනය දිරිගන්වනු ලබන අතර, ඒ මගින් ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය සඳහා අතිරේක ආදායම් ඉපයිය හැකිද වේ.

ගම්බද විවැනි නිෂ්පාදන සඳහා ප්‍රාදේශීය සභාවලට වෙළඳපොල දියුණු කළ හැකිවේ. නිෂ්පාදක සංවිධාන හා පාරිභෝගික කණ්ඩායම් අතර සබඳතා ගොඩනගා සෘජු අලෙවිකර්ම සංවිධානය කිරීම තුලින් නිෂ්පාදකයින්ට සහතික මිලක් ලබාදීමද, පාරිභෝගිකයින්ට අවශ්‍ය ආහාර අඩු වියදමින් නිෂ්පාදනය කර දීම තුලින් නාගරික ප්‍රදේශවල සිටින පාරිභෝගිකයින්ටද පහසුවක්/සහනයක් සැලසිය හැක. එය වෘත්තීය සමිති හා කම්කරු සංවිධානද සමග ගොඩනැගිය හැකි සබඳතාවයකි.

අප විසින් ග්‍රාමීය මට්ටමේ පාරිසරික කෘෂිකර්මය දැනට ක්‍රියාත්මක කරන සංවිධාන 532 ක් හැඳින්ගෙන සිටිමු. මේ සියලු සංවිධාන විසින් තම තමන්ගේ ගම්මාන සඳහා ඉහත කී පරිදි සැලසුම් සකස් කිරීම ආරම්භ කළ යුතු යැයි අපි යෝජනා කරමු. ඒවා ප්‍රාදේශීය සභා ඡන්ද ව්‍යාපාරය වෙත ඉදිරිපත් කොට ඒ ගැන උද්ඝෝෂණය කළ යුතුය යන්න අපගේ අදහසයි.

අපගේ ගම් වල හා නගර වල සිටින වැඩි බහුතරය දුප්පත් ජනතාවයි. ඒ අය සමාජයෙන් ඉවතට තල්ලු කර දමන ආර්ථික සැලසුම් හා ප්‍රතිපත්ති අද ලොව පුරා ක්‍රියාත්මක කෙරේ. නිහඬව, යටහත්ව මිනිතලයෙන් ඉවත් වී යාමට මේ දුප්පත් ජනයා හා ලොව පුරා සිටින දිළිඳු ජනයා සූදානම් නැත. විබැවින් ඔවුන් විසින් තමන්ට ජීවත් වීම හැකි මිනිතලයක් හා මානව සමාජයක් ගොඩනගා ගනු නියතය. ඔවුහු තම ජීවිත වල ප්‍රශ්න විසඳීමටත්, සෙසු ලෝකය මුහුණ දෙන දැවැන්ත ප්‍රශ්න විසඳීමටත්, සොබාදහම සතු ප්‍රතිඋත්පාදන හැකියාව යළි ගොඩනගාගැනීමට ඊට ඉඩ සලසාදීමේ උපාය මාර්ගය ඔවුන් වටහා ගනු ඇත. අනාගත ලෝකය සිය පැවැත්ම රැකගනු පිණිස ඊට ඉඩ සලසන බව අපි විශ්වාස කරමු.

ප්‍රතිඋත්පාදන ගොවිතැන මගින් මහ පොළොව යුවපත් කරමු !

සරත් ප්‍රනාන්දු
ඉඩම් හා කෘෂිකර්ම ප්‍රතිසංස්කරණ ව්‍යාපාරය